

Marie Louise Allerslev
Egetoftens 7, Slagslunde
3660 Stenløse

Den 30. juli 2009

Tlf. 4818 3884
E-mail: marie@sunway.dk

Forbrugerombudsmanden
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

Kommentarer til E.ON Varmes svar af 18. juni 2009 i sag nr. 09/01401.

Jeg har på anmodning om aktindsigt fået kopi af E.ONs svar af 18. juni 2009 med bilag på Forbrugerombudsmandens anmodning af 27. maj 2009 om oplysning og dokumentation for det aftaleretlige grundlag, indgået med E.ONs kunder.

Det giver mig anledning til at fremkomme med nedenstående bemærkninger, som De bedes inddrage i behandlingen af denne sag.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at E.ON i sit svar til Dem alene bygger sin hjemmel til at ændre på det aftaleretlige grundlag på varmforsyningsloven, til trods for at varmforsyningsloven ikke er til hinder for indgåelse af privatretlige aftaler, så længe de ikke strider mod denne lov. Ændringen af det aftaleretlige forhold som jeg har indbragt vedrører den individuelle kontrakt, og de leveringsbestemmelser, der indgår som en del af denne kontrakt, indgået mellem de fjernvarmeforbrugere, der i 1996 tilsluttede sig fjernvarmeforsyningen i Slagslunde, og NESAs A/S, jf. bilag nr. 1-3, der var vedlagt min henvendelse af 14. februar 2009.

Den aftale føler E.ON sig åbenbart ikke bundet af, til trods for at det af de underskrevne aftaler udtrykkeligt fremgår, at

- tilmeldingen senere bliver erstattet af en **endelig bindende kontrakt og forbrugerkontrakt,**
- vi har tilmeldt os under forbehold af at **vi kan acceptere de endelige kontraktbetingelser, og de opgivne priser ikke ændres,**
- chef for NESAs A/S's erhvervssektion Erling Frahm har **accepteret denne tilmelding,**
- vi i **den endelige tilslutningsaftale udtrykkeligt skulle skrive under på at have modtaget de leveringsbestemmelser, der skulle være gældende for vores aftale.**

Såfremt det aftaleretlige forhold uden videre ensidigt kan ændres af E.ON, er vi blevet udsat for vildledende angivelser og udeladelse af væsentlige informationer ved kontraktens indgåelse. Var det forudsat, at NESAs/E.ON ensidigt skulle kunne ændre i prisberegningen, burde NESAs have oplyst om dette ved kontraktens indgåelse.

Vi har ved aftalens ordlyd ikke haft grund til at betvivle løfterne om, at

- omkostningerne ikke bliver større end ved individuel oliefyring
- de aftalte leveringsbestemmelser vil være gældende i hele aftaleperioden
- ændring af langtidsbudgettet kun kan ske ved væsentligt ændrede forhold og med vores godkendelse
- vi frit efter 20 år kan opsige tilmeldingen med 1-års varsel mod betaling af afgift i henhold til årsopgørelse og skyldige afgifter,

jf. bilag 1 - 3 til mit brev af 14. februar 2009.

Til E.ONs generelle bemærkninger har jeg nogle yderligere bemærkninger til belysning af sagen.

I sit svar hævder E.ON, at varmforsyningslovens prisbestemmelser ikke primært er forbrugerbeskyttende og henviser i den forbindelse til § 1 om lovens formål. Denne påstand fra E.ONs side er om ikke uventet, så grundløs. Som enhver anden lov med økonomiske konsekvenser for borgerne er det forbrugerbeskyttende element en integreret del af loven, ikke mindst i lovens prisbestemmelser, hvor det – til beskyttelse af forbrugerne – er bestemt, hvad der maksimalt kan indregnes i varmepriserne. Varmeforsyningsens prisfastsættelser er reguleret af varmforsyningslovens §§ 20 - 21.

E.ON citerer i sit brev i note 1: ”Kontraktforholdet mellem den enkelte slutbruger og varmforsyningselskabet er reguleret dels af forsyningens anmeldte leveringsbestemmelser, dels af den til enhver tid gældende varmforsyningslov samt af andre relevante love.”

Jeg forventer derfor, at **E.ON overholder de leveringsbestemmelser, der blev aftalt med mig og min ægtefælle, og som blev anmeldt til Energitilsynet.**

Af de aftalte leveringsbestemmelser § 5.6 fremgår det, at E.ON ikke uden dokumentation for **ændrede væsentlige forhold** og ikke uden **godkendelse** ensidigt kan ændre i de aftalte leveringsbestemmelser. På intet tidspunkt har E.ON imidlertid følt sig forpligtet af denne bestemmelse.

E.ON overtog NESAs forretninger i 2005, i alt 9 værker og net. De ved overtagelsen påståede, men udokumenterede, underskud blev overvæltet på forbrugerne, uanset at det er i strid med varmforsyningsloven at finansiere sådanne underskud over varmepriserne. Siden E.ONs overtagelse har omkostningerne i øvrigt og dermed varmepriserne været på himmelflugt.

E.ON henviser til, at Energitilsynet i en af sine afgørelser udtaler, at det er i strid med varmforsyningsloven, at varmforsyningens betaler en pris for varmeleverancer, som er fastsat ved en prisformel, der medfører, at hele varmeprisen varierer med prisen på naturgas.

Men det er heller ikke tilfældet i Slagslunde, da der udover prisen for varmeleverancen også er aftalt en abonnementspris, der skal dække administrationsomkostninger, eller dele af denne omkostning.

Af en af de citerede afgørelser fremgår det, at det er Energitilsynets opfattelse, at de almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde er en integreret del af den individuelle aftale mellem den enkelte fjernvarmebruger i Slagslunde og NESA (nu E.ON), og at tilsynet ikke finder, at de **aftalte** priser og betingelser er urimelige efter varmforsyningsloven.

Endvidere citerer E.ON fra en afgørelse, truffet af Ankenævnet på Energiområdet, hvor nævnet bemærker, at fjernvarmeværkets adgang til at ændre en gensidig uopsigelig kontrakt er yderst begrænset og normalt kun vil kunne accepteres, hvis forudsætningerne for vilkåret har ændret sig væsentligt.

Såvel Energitilsynet som Ankenævnet på Energiområdet er altså enige i, at aftalte priser og betingelser ikke uden videre kan ændres.

Varmeafgifter skal i henhold til varmforsyningsloven være omkostningsbestemte. Derfor mente ankenævnet i en tidligere truffet afgørelse (citeret på side 20 i ankenavnets afgørelse af 19. december 2008 – E.ONs bilag 9), at NESAs/E.ON var berettiget til at ændre bestemmelsen om administrationsbidraget, således at afgiften, der var pristalsreguleret, i stedet blev omkostningsbestemt.

Det førte til, at NESAs i brev af 23. juni 2005 uden forudgående forhandling med mig som den anden kontraktpart opsagde vilkåret i § 5.5 og erstattede det med følgende vilkår fra den 1. maj 2006:

”Ud over den i §5.4 afgivne variable afgift opkræves et abonnement og en kvadratmeterafgift bestemt ud fra omkostningerne. Kvadratmeterafgiften udgør kundens andel af afskrivning og forrentning af anlægsinvesteringerne i forsyningsanlæggene. Abonnementet udgør kundens andel af alle administrative forbrugeruafhængige omkostninger så som kundeadministration, vagtordning, kontorhold mm.”

Denne ændring, der gav E.ON mulighed for ensidigt at fastsætte størrelsen af den faste afgift, klagede forbrugerne over til Energitilsynet gennem vores forening Slagslunde Fjernvarmelaug, hvor jeg på daværende tidspunkt var medlem af bestyrelsen. Energitilsynet tog såvel dengang som nu ikke stilling til det aftaleretlige grundlag for klagen, men traf alene afgørelse om, at ændringens ordlyd ikke var i strid med varmforsyningsloven. Således tog Energitilsynet ikke med i sin vurdering, at NESAs måtte – eller som minimum – burde have vidst, at en pristalsreguleret aftale ikke var i overensstemmelse med varmforsyningsloven, hvilket burde have været en væsentlig faktor ved vurderingen af konsekvenserne af den ændrede bestemmelse..

Herefter ændrede E.ON pr. den 1. maj 2006 den faste afgift fra at være, hvad der svarede til 2.000 kr. + pristalsregulering, til en fast årlig afgift på 665 kr. + en årlig m² afgift på 18 kr. Den 1. maj 2008 hævede E.ON abonnementet yderligere til 6.481,25 kr. og m² afgiften til 70 kr. - en stigning i den faste afgift på 393 %.

Til E.ONs svar på konkrete spørgsmål har jeg følgende kommentarer:

E.ON kan ikke ensidigt ændre på det aftaleretlige grundlag for varmforsyningen i Slagslunde blot ved at anmelde nye leveringsbestemmelser til Energitilsynet.

Varmeforsyningslovens prisbestemmelser er maksimalpriser.

De omtalte leveringsbestemmelser fra november 2003 har vi forbrugere i Slagslunde aldrig modtaget.

De omtalte leveringsbestemmelser fra 2005 har vi forbrugere i Slagslunde aldrig modtaget.

I brev af 26. april 2007 meddelte E.ON forbrugerne i Slagslunde, at de havde ændret deres Almindelige Leveringsbestemmelser, så bestemmelserne nu tog udgangspunkt i vejledningen fra brancheforeningen Dansk Fjernvarme til ikrafttræden pr. den 1. november 2007. De nye bestemmelser var vedlagt til orientering. Denne ændring af vores aftale blev indbragt for Energitilsynet og Energikla-

genævnet af Slagslunde Fjernvarmelaug. Som det fremgår af henholdsvis Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 (E.ONs bilag 7) og Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008 (E.ONs bilag 8) meddelte begge instanser indledningsvis, at den indgåede aftale om levering af fjernvarme er Energitilsynet uvedkommende, da Energitilsynet alene har kompetence til at tage stilling til, om prisfastsættelsen er i overensstemmelse med varmforsyningslovens bestemmelser. Spørgsmål vedrørende aftaler blev derfor henvist til de almindelige domstole eller til Ankenævnet på Energiområdet.

Det aftaleretlige forhold og E.ONs kontraktbrud blev herefter indbragt for Ankenævnet på Energiområdet, der i første omgang den 19. december 2007 traf den afgørelse, at Slagslunde Fjernvarmelaug ikke har klagekompetence på forbrugernes vegne til trods for, at det tydeligt fremgår af de med forbrugerne skriftligt indgåede aftaler, at det forbrugerstyrede Slagslunde Fjernvarmelaug er kontraktorgan mellem fjernvarmeforbrugeren og NESAs (nu E.ON). Ankenævnets afgørelse er vedlagt som bilag 13.

Slagslunde Fjernvarmelaug besluttede herefter at anmode ankenævnet om at betragte den indbragte klage som en individuel klage fra undertegnede, der på det tidspunkt var indtrådt som formand for Slagslunde Fjernvarmelaug.

På fjernvarmelaugets generalforsamling den 26. februar 2008 gav de fremmødte medlemmer deres fulde tilslutning til den indbragte klage, hvilket blev meddelt ankenævnet. Medlemmernes tilslutning til klagen fremgår af vedlagte bilag 14.

Ankenævnet traf sin afgørelse den 19. december 2008 ud fra nogle ”afbalancerede” rimelighedsbetragtninger, hvor den omstændighed, at det er NESAs/E.ON der har udfærdiget kontrakten og leveringsbestemmelserne og afgivet løfter til forbrugerne, ikke blev taget i betragtning. Sagsbehandlingen virker ikke videre gennemtænkt. Eksempelvis burde der af paragrafferne i de aftalte leveringsbestemmelser og varmforsyningsloven alene kunne udledes, at

- tariffene ikke må være i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser,
- tariffene skal være omkostningsbestemte, baseret på *godkendt* langtidsbudget,
- kun væsentlige forhold kan påvirke grundlaget for det gældende langtidsbudget,
- ændringer skal være baseret på et nyt *godkendt* langtidsbudget,
- bestemmelserne er undergivet den til enhver tid gældende lovgivnings bestemmelser, vedtagelser eller pålæg i henhold hertil.

Der er intet i disse bestemmelser, der giver varmelieferandøren hjemmel til at hæve priserne, udover hvad der svarer til den til enhver tid gældende gaspris, påviste stigninger i de nødvendige omkostninger, eller væsentlige forhold, der påvirker det gældende langtidsbudget, og da kun efter **godkendelse**. Da hverken budgetter eller regnskaber skal godkendes af Energitilsynet (eller af det tidligere Gas- og Varmeprisudvalg), kan bestemmelsen om godkendelse kun henvise til den anden kontraktpart.

Ankenævnet afviser i sin afgørelse af 19. december 2008 (E.ONs bilag 9) at tage stilling til den i 1996 indgåede kontrakt inklusive leveringsbestemmelserne, idet nævnet mener, at klagepunkterne er omfattet af klageadgangen i varmforsyningsloven, og at Energitilsynets sekretariat og senere Energiklagenævnet har truffet afgørelse desangående (se under nævnets bemærkninger side 20). Dette stemmer imidlertid ikke overens med Energitilsynets afgørelse, der, som tidligere nævnt, fastslår, at Energitilsynet alene har kompetence til at tage stilling til overholdelse af varmforsyningsloven. Da Ankenævnet henviser til en afgørelse, truffet af Energitilsynet, som Energitilsynet selv me-

ner ikke at have kompetence til at træffe, kører sagen i ring.

Der er ingen rimelighed i, at ankenævnet i sin afgørelse lægger til grund, at de foretagne *justeringer* (der er ikke tale om justeringer, men om et sæt helt nye leveringsbestemmelser) følger vejledningerne fra Dansk Fjernvarme, eftersom sådanne vejledninger ikke kan gå forud for et privatretligt aftaleforhold, uanset af Energitilsynet har taget disse vejledninger til efterretning.

Ankenævnet har således ikke taget stilling til selve aftaleforholdet, og for så vidt angår markedsføringsloven henviser nævnet direkte til Forbrugerombudsmanden. Der henvises i øvrigt til min redegørelse i brev af 14. februar 2009 vedrørende nævnets afgørelse, set i forhold til aftaleloven og markedsføringsloven.

E.ON henviser også til en afgørelse, truffet af Forbrugerklagenævnet om prisstigninger for kabel-TV. Men i den sag havde forudsætningerne for vilkårene netop ændret sig væsentligt, idet der er sket en voldsom udvikling inden for TV siden 1989. Dette er ikke tilfældet med fjernvarmen i Slagslunde. Endvidere havde den anden kontraktpart, uanset leverandørens monopolstilling, mulighed for at udtræde uden at skulle betale en udtrædelsesgodtgørelse. Vil jeg udtræde som fjernvarmekunde, mener E.ON sig berettiget til at afkræve mig en udtrædelsesgodtgørelse på ca. 85.000 kr.

Yderligere har E.ON på intet tidspunkt over for mig eller over for de øvrige kontraktavere i Slagslunde påvist væsentligt ændrede forhold, endsiige fremlagt et nyt revideret og dokumenteret langtidsbudget, til forhandling og efterfølgende godkendelse.

Når E.ON påstår, at de gennemførte ændringer alene indebærer materielle ændringer af den faste afgift, der ikke har ført til materielle ændringer af den forbrugsafhængige del af varmeprisen, og at ændringerne i leveringsbestemmelserne ikke har haft betydning for fastsættelsen af de forbrugsafhængige priser, taler E.ON imod bedre vidende.

Den forbrugsafhængige pris blev aftalt ud fra det langtidsbudget, der blev fastlagt i 1996 ved aftalens indgåelse og efter færdiggørelsen af værk og net. Prisen indeholdt foruden gasprisen dækning af de nødvendige omkostninger, afskrivning, renter, kapacitetsomkostninger m.v. Abonnementsafgiften skulle dække administrationsomkostninger. Dette er helt i overensstemmelse med Energitilsynets gældende praksis, der tilsiger, at op til 80 % af de samlede omkostninger kan dækkes af indtægter fra afregningen af det målte forbrug (den forbrugsafhængige del af varmeprisen). Det fremgår af en cirkulæreskrivelse, udsendt af Gas- og Varmeprisudvalget den 21. juli 1992 og af brev fra Gas- og Varmeprisudvalgets sekretariat af september 1995.

Så når E.ON har væltet en så betydelig del af varmeprisen over på den faste afgift, som det er tilfældet, nemlig 60-70 %, stemmer det ikke overens med E.ONs ovenfor anførte påstand. Således afkræver E.ON mig 18.500 kr. om året i fast afgift, før jeg overhovedet lukker op for varmen, mens den forbrugsafhængige del, beregnet ud fra mit varmeforbrug udgør 11.130 kr., i alt 29.630 kr.

Ifølge min kontrakt skulle den forbrugsafhængige del udgøre 16.527 kr. og den faste afgift 3.350 kr., i alt 19.877 kr.

Ved individuel oliefyring ville varmeprisen være 17.576 kr.

Energitilsynet har da også i en nylig afsluttet undersøgelse fastslået, at E.ON anvender tilsynets praksis på en urimelig måde, se nærmere nedenfor.

Varmeforsyningslovens bestemmelser om, at varmepriserne skal være omkostningsbestemte mener E.ON, hjemler dem den fornødne ret til at bryde den indgåede kontrakt og indføre nye prisbestemmelser med mulighed for opkrævning af større afgifter end, hvad der er aftalt, når blot de nye bestemmelser anmeldes til Energitilsynet. E.ON henviser i den forbindelse til en afgørelse, hvor det bemærkes, at hensynet til overholdelse af varmforsyningsloven må gå forud for indholdet af indgåede kontrakter. Det kan dog kun gælde i tilfælde af, at en aftale er i strid med varmforsyningsloven. Er det ikke tilfældet, går den privatretlige aftale forud for varmforsyningsloven. Desuden kan en ændring af en afgift fra at være pristalsreguleret til at være omkostningsbestemt ikke i sig selv føre til, at afgiften hæves. Her igen skal det fremhæves, at NESA ved kontraktens indgåelse burde have vidst, at en pristalsreguleret aftale ikke var i overensstemmelse med varmforsyningsloven.

Varmeforsyningslovens bestemmelser om priser er maksimalpriser, der skal tjene som et værn mod opkrævning af for høje varmepriser hos forbrugeren. Der kan derfor udmærket indgås aftaler om lavere priser – også selv om disse priser ikke er totalt omkostningsdækkende, når blot det kan dokumenteres, at de er omkostningsbestemte og omkostningsægte.

Det betyder, at E.ON skal kunne dokumentere sine omkostninger og kunne påvise, at de opkrævede varmepriser ikke overstiger den pris, der kan opkræves i henhold til varmforsyningslovens prisbestemmelser. Men det betyder også, at det prisloft der er en følge af det kontraktforhold som NESA/E.ON har indgået med forbrugerne i Slagslunde, ikke kan overskrides, medmindre væsentlige forhold gør det uomtvisteligt nødvendigt for E.ON at fremlægge et nyt langtidsbudget for forbrugerne til godkendelse. En godkendelse bør naturligvis kun komme på tale, såfremt E.ON kan fremlægge et dokumenteret budget med revisionspåtegning, hvor udgifter og indtægter er gennemskuelige.

Såfremt det ved kontraktens indgåelse var blevet oplyst, at varmeleverandøren ensidigt kunne ændre i det aftaleforhold og i de bestemmelser og priser, som var forudsætningen for vores tilslutning, og som vi på baggrund af de gentagne løfter og anprisninger og kontraktens ordlyd ikke kunne anse for andet end bindende for begge parter, **ville det helt klart have ført til, at vi ikke på et så usikkert økonomisk grundlag ville have tilsluttet os fjernvarmen.**

E.ON anfører, at

- konsekvensen af de ændrede leveringsbestemmelser er, at fjernvarmens pris nu i højere grad følger varmforsyningsloven, - men - **varmforsyningsloven kan ikke gradbøjes**
- omkostningerne til indkøb af gas steg voldsomt i 2008, og prisstigningerne også ville have vist sig ved individuel olieopvarmning, - men - **i den indgåede aftale er der netop taget højde for ændringer i gasprisen**
- Energitilsynets offentligtretlige afgørelser og anbefalinger ville savne gennemslagskraft, hvis de ikke havde privatretlig virkning – men – **Energitilsynet kan alene give pålæg om overholdelse af varmforsyningslovens bestemmelser, men kan ikke – og gør det heller ikke – blande sig i privatretlige aftaler**
- man har fuld forståelse for den frustration, som varmeregningernes niveau giver - men – **E.ON glemmer her at oplyse, at Energitilsynet var ved at afslutte en undersøgelse af E.ONs regnskaber. Undersøgelsen konkluderer bl.a., at E.ONs varmepriser er urimeligt høje, og at E.ON i strid med lovgivningen i sine priser har indregnet underskud o.a., der er varmepriserne uvedkommende.**

Til imødegåelse af E.ONs argumentation vedrørende finansiering af underdækninger og mulig insolvens skal jeg orientere om, at E.ONs værker er nogle af de varmforsyningsanlæg der har de største omkostninger, at omkostningerne hverken er dokumenterede eller reviderede, og at det er nogle af de dyreste varmforsyningsanlæg i hele landet.

Afslutningsvis kan det oplyses, at Energitilsynet ikke længere er af den opfattelse, at E.ONs prisfastsættelser er i overensstemmelse med varmforsyningsloven. På baggrund af en lang række klager over prisforhøjelser på fjernvarmen fra E.ON ejede værker indledte Energitilsynet i 2008 en undersøgelse, hvor E.ONs prisfastsættelse blev taget op til regnskabsmæssig gennemgang. Ultimo juni 2009 udsendte tilsynet en rapport over undersøgelsen, hvoraf det fremgår, at E.ON på flere punkter har handlet i strid med varmforsyningsloven.

I rapporten tilkendegiver tilsynet følgende:

- **at** det giver en uigennemskuelig og derfor urimelig prisfastsættelse, at E.ON Varme Danmark ApS har tilrettelagt sin virksomhed på en sådan måde, at væsentlige eller alle dele af den daglige drift og økonomi er placeret i moderselskabet E.ON Danmark A/S, som ikke er omfattet af varmforsyningsloven, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4,
- **at** det hindrer den gennemsigtighed og kontrol, som varmforsyningsloven forudsætter,
- **at** E.ON Varmes koncerninterne aftaler om omkostninger til drift og administration m.v. er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1,
- **at** de beløb, der bliver indregnet i varmepriserne til dækning af administrationsrelaterede koncernydelser er markant store og derfor i strid med varmforsyningsloven,
- **at** omkostninger til målervedligeholdelse og regningsudskrivelse er markant store,
- **at** der bør kunne opnås effektivitetsbesparelser fsva. administrationsopgaver og kunderelaterede opgaver samt øvrige fællesopgaver på koncernniveau, som den fælles drift bør give for det antal værker, som E.ON driver i et marked uden for almindelige konkurrence,
- **at** det er urimeligt, at E.ON Varme betaler og i varmeprisen indregner en årlig rente på 6,5 pct. på koncerninterne lån, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.
- **at** årsagen til E.ONs støt stigende afskrivninger og finansieringsomkostninger bør undersøges nærmere,
- **at** det er urimeligt, at E.ON indregner 794.000 kr. i fjernvarmeprisen i Slagslunde, fordi der ikke er tale om underdækning i varmforsyningslovens forstand, men om underskud, som fremkommer som følge af aftalte fjernvarmepriser mellem NESAs og fjernvarmebrugere i Slagslunde før E.ONs overtagelse af værket, jf. varmforsyningslovens § 20, stk.1, og § 21, stk. 4,
- **at** E.ON Varme Danmark ApS i sin prisfastsættelse anvender tilsynets praksis på en urimelig måde, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4,
- **at** det er urimeligt, at fjernvarmebrugere bliver opkrævet en variabel og en fast betaling, hvor den faste betaling er uforholdsmæssig stor, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Energitilsynet lægger til grund, at en alternativ tarifiering vil ligge inden for rammerne af tilsynets praksis efter varmforsyningsloven for tarifiering af fjernvarmepriser.

På denne baggrund vil Energitilsynet

- optage drøftelser om ændring af disse forhold med E.ON Varme Danmark ApS,
- foretage yderligere undersøgelser,
- henlede energiministerens opmærksomhed på, at det bør vurderes, om varmforsyningsloven bør skærpes i relation til sådanne selskabsformer som E.ONs.

Det fremgår således af undersøgelsen, at E.ON ikke har overholdt varmforsyningsloven. E.ON har gennem koncerninterne transaktioner gjort sit bedste for at omgå den regulering, der følger af varmforsyningsloven, og på flere punkter overtrådt varmforsyningslovens bestemmelser.

Energitilsynets rapport kan ses på Energitilsynets hjemmeside

<http://www.energitilsynet.dk/afgoerelser-mv/4/00/afgoerelser-varme/energitilsynets-undersoegelse-af-eons-prisfastsaettelse-notat/>

Til yderligere orientering skal jeg henlede opmærksomheden på, at EU den 8. juli gav E.ON-koncernen en bøde på 4,12 mia. kr. for karteldannelse, se <http://www.sn.dk/artikel/5553:Verden--Kaempeboede-rammer-energigiganter> Dette viser med al tydelighed, at E.ON har en virksomhedskultur, der helt oppe fra toppen af koncernen og ned på bunden til E.ON Varme accepterer, at love, regler og aftaler med forbrugerne er noget man blot kan se bort fra.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev

Bilag 13 Ankenævnsafgørelse af 19. december 2007, sag nr. 4/1920-0301-0093

Bilag 14 Brev af 26. februar 2008 til Ankenævnet på Energiområdet, sag nr. 4/1920-0301-0093